

18 Ιουνίου, 1993

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΑΔΗΣ, Δ/στές]

ΕΛΕΝΗ ΔΑΥΙΔ,

Εφεσείουσα,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5701).

5 Αμελές οδήγημα αυτοκινήτου κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κίνησης Νόμου 86/72 — Σύγκρουση μεταξύ αυτοκινήτου και μικρού παιδιού ηλικίας τεσσάρων χρόνων ενώ αυτό έτρεξε να διασταυρώσει το δρόμο — Παράλειψη της οδηγού να λάβει όλα τα ενδεικνύόμενα μέτρα και να επιδείξει αυξημένη προσοχή υπό τις περιστάσεις προς αποτελεσματική αντιμετώπιση του ενδεχομένου να τρέξουν τα παιδιά να διασταυρώσουν τον δρόμο — Επικύρωση της καταδίκης από το Εφετείο.

10 Στις 9.4.92 η εφεσείουσα οδηγούσε το αυτοκίνητό της στην Πάφο στο μέσο και προς τα δεξιά του δρόμου λόγω εμποδίων στην αριστερή της πλευρά. Δεν υπήρχαν άλλα οχήματα στο δρόμο. Σε απόσταση 40-50 μέτρων εντόπισε δύο παιδιά να παίζουν στο δεξιό πεζοδρόμιο. Δεν ελάττωσε ταχύτητα ούτε και ήχησε την σειρήνα του αυτοκινήτου της. Όταν πλησίασε αρκετά στο σημείο που ήταν τα παιδιά αντιλήφθηκε το ένα από αυτά να τρέχει να διασταυρώσει τον δρόμο από τα δεξιά προς τα αριστερά, να κτυπά στο αυτοκίνητό της και να πέφτει στο έδαφος. Η εφεσείουσα παραδέχθηκε ότι δεν είδε το μικρό να διασταυρώσει τον δρόμο. Εφεσίβαλε την καταδίκη της υποστηρίζοντας ότι δεν είχε καθήκιο να πράξει τίποτε περισσότερο απ' ότι έπραξε.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

25 Η εφεσείουσα βλέποντας τα παιδιά να παίζουν είχε καθήκιο να επιδείξει αυξημένη προσοχή και όφειλε να ελαττώσει την ταχύτητα της, να ηχήσει την σειρήνα της και να διατηρήσει την προσοχή της στραμμένη και προς τα παιδιά, για να είναι σε θέση να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά το ενδεχόμενο να τρέξουν τα παιδιά να διασταυρώσουν τον δρόμο κάτι που είναι σύνηθες και οι οδηγοί θα πρέπει να το αναμένουν. Αυτό το καθήκιο παρέλειψε να το εκπληρώσει. Επίσης παρέλειψε να επιδείξει τη δέουσα προσοχή και φροντίδα.

30

Η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από την Ελένη Δαυίδ η οποία βρέθηκε ένοχη στις 18.11.92 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 2976/92) στην κατηγορία της αμελούς οδήγησης κατά παράβαση των άρθρων 8 και 12 Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας, και καταδικάστηκε από Χαραλάμπους Ε.Δ. σε £60.- πρόστιμο. 5

N. Πελίδης, για την εφεσείουσα.

E. Τριανταφυλλίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για εφεσίβλητους. 10

Cur. adv. vult.

A. ΛΟΙΖΟΥ Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Χρυσοστομής.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ. Η εφεσείουσα εφεσιβάλλει την καταδίκη της από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου, για αμελές οδήγημα του αυτοκινήτου της αρ. εγγραφής RT283, κατά παράβαση των άρθρων 8 και 12 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κίνησης Νόμου 86/72. 15

Ο μοναδικός λόγος έφεσης που προβλήθηκε από το δικηγόρο της εφεσείουσας είναι, ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο, με βάση τη μαρτυρία που αποδέχθηκε, κατάληξε σε εσφαλμένα συμπεράσματα ως προς την ενοχή της εφεσείουσας, την οποία και καταδίκασε. 20

Στις 9.4.92 το απόγευμα, η εφεσίβλητη οδηγούσε το αυτοκίνητό της κατά μήκος της ευθείας οδού Καλαμάτας στην Πάφο, στο μέσο και προς τα δεξιά του δρόμου, λόγω εμποδίων στην αριστερή της πλευρά. Κατά το χρόνο αυτό δεν υπήρχαν άλλα οχήματα στο δρόμο. 25

Ενώ η εφεσείουσα οδηγούσε το αυτοκίνητό της, εντόπι- 30

σε από απόσταση 40-50 μέτρων, δύο παιδιά, το Χρίστο ηλικίας τότε 9 χρόνων, που βρισκόταν στο δεξιό πεζοδρόμιο σύμφωνα με την πορεία της και τον Ευάνθη, που ήταν τότε 4 χρόνων, που βρισκόταν στην άκρια του δρόμου κοντά στο πεζοδρόμιο. Τα παιδιά έπαιζαν στο σημείο εκείνο με νερό που λίμνασε στο πεζοδρόμιο και χυνόταν στο δρόμο. Η εφεσίβλητη, μετά που είδε τα παιδιά, συγκέντρωσε την προσοχή της στην πάροδο προς τα αριστερά της, που ήταν σε μικρή απόσταση μπροστά της, και συνέχισε την πορεία της, χωρίς να ελαττώσει ταχύτητα και χωρίς να ηχήσει τη σειρήνα της. Όταν πλησίασε αρκετά το σημείο που ήταν τα παιδιά, αντιλήφθηκε από πολύ μικρή απόσταση τον Ευάνθη να τρέχει και να διασταυρώνει το δρόμο από τα δεξιά προς τα αριστερά, να κτυπά στο αυτοκίνητο και να πέφτει στο έδαφος. Αμέσως μόλις αντελήφθηκε τον Ευάνθη να διασταυρώνει το δρόμο, πάτησε τα φρένα της και σταμάτησε, αφήνοντας ίχνη τροχοπέδησης μήκους 4 μέτρων. Με την ακινητοποίηση του αυτοκινήτου της, διαπιστώθηκε πως ο Ευάνθης τραυματίστηκε. Το αριστερό του πόδι παρέμεινε συμπιεσμένο μεταξύ του δεξιού εμπρόσθιου τροχού του αυτοκινήτου και του οδοστρώματος.

Τόσο η μαρτυρία των μαρτύρων κατηγορίας, όσο και η μαρτυρία της εφεσείουσας, έγινε αποδεκτή από το πρωτόδικο Δικαστήριο. Όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο ο Ευάνθης διασταύρωνε το δρόμο, υπάρχει μαρτυρία προερχόμενη από το Χρίστο, πως ο Ευάνθης διασταύρωνε το δρόμο λοξά, κάμνοντας, όπως είπε, παρέλαση. Όσον αφορά το θέμα τούτο, ο δικηγόρος της εφεσείουσας ανέφερε απερίφραστα ενώπιόν μας, πως η υπό κρίση έφεση δεν είναι υπόθεση πεζού που ορμά απότομα να διασταυρώσει το δρόμο.

Σύμφωνα με την απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου, η αμέλεια της εφεσείουσας συνίστατο στο ότι παρέλειψε να αντιληφθεί πιο έγκαιρα το μικρό Ευάνθη όταν αυτός αποφάσισε να διασταυρώσει το δρόμο, ενώ η εφεσείουσα είχε υποχρέωση, υπό τις περιστάσεις, η προσοχή

της να είναι στραμμένη όχι μόνο προς την αριστερή πάροδο, αλλά και προς τα παιδιά που έπαιζαν στα δεξιά της.

Επιπλέον, το πρωτόδικο Δικαστήριο ανέφερε, πως πλησιάζοντας η εφεσείουσα είχε υποχρέωση να ηχήσει τη σειρήνα της, να έχει συνεχή και αποτελεσματική κατόπτευση, που δεν είχε, και να λάβει τέτοιες προφυλάξεις και τέτοια μέτρα, ούτως ώστε να μπορεί να αντιμετωπισθεί οποιοσδήποτε κίνδυνος, ο οποίος μπορούσε να παρουσιαστεί λόγω της απρόβλεπτης συμπεριφοράς των παιδιών, που δεν είναι σε θέση να συνειδητοποιήσουν ή/και έγκαιρα να αντιληφθούν τον κίνδυνο. 5 10

Ο δικηγόρος της εφεσείουσας ισχυρίστηκε ενώπιόν μας, ότι το συμπέρασμα στο οποίο κατάληξε το πρωτόδικο Δικαστήριο ως προς την ενοχή της, ήταν λανθασμένο, γιατί η εφεσείουσα, υπό τις περιστάσεις, δεν είχε καθήκο να πράξει τίποτε περισσότερο απ' ότι στην ουσία έπραξε. 15

Η δικηγόρος της εφεσίβλητης αντέκρουσε τους ισχυρισμούς του δικηγόρου της εφεσείουσας και υποστηρίζοντας την ορθότητα της απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου, τόνισε πως ενόψει της παραδοχής της εφεσείουσας ότι δεν είδε τον Ευάνθη να διασταυρώνει το δρόμο, τα ευρήματα του Δικαστηρίου ήταν ορθά και βασίζονταν στη μαρτυρία που αποδέχτηκε. 20

Η εισήγηση του δικηγόρου της εφεσείουσας δεν μπορεί να ευσταθήσει. Είναι φανερό από την αδιαμφισβήτητη μαρτυρία, πως η εφεσείουσα ενώ είδε τα παιδιά να παίζουν από κάποια απόσταση, αμέσως μετά συγκέντρωσε την προσοχή της στην πάροδο προς τα αριστερά της και έπαυσε να κοιτάζει τα παιδιά. Είναι γι' αυτό το λόγο που η ίδια παραδέχθηκε ότι δεν είδε τον Ευάνθη που διασταύρωνε το δρόμο, παρά μόνο όταν το παιδί ήταν πλέον πάρα πολύ κοντά στο αυτοκίνητό της. Η συμπεριφορά αυτή της εφεσείουσας αποδεικνύει την αμέλειά της. Η εφεσείουσα βλέποντας τα παιδιά να παίζουν, είχε καθήκο να επιδείξει αυξημένη προσοχή και όφειλε να ελαττώσει την 25 30 35

- ταχύτητά της, να ηχήσει τη σειρήνα της και να διατηρήσει την προσοχή της στραμμένη και προς τα παιδιά, για να είναι σε θέση να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά το ενδεχόμενο να τρέξουν τα παιδιά να διασταυρώσουν το δρόμο,
5. κάτι που είναι σύνηθες και οι οδηγοί θα πρέπει να το αναμένουν. Αυτό το καθήκον παρέλειψε να το εκπληρώσει. Επίσης παρέλειψε να επιδείξει τη δέουσα προσοχή και φροντίδα. Κατά συνέπεια, τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου είναι ορθά και δεν διατυπώθηκε βάσιμος
- 10 λόγος για την ανατροπή τους.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.